คำวินิจฉัยของ นายจุมพล ณ สงขลา ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๓/๒๕๔๖ **วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖**

เรื่อง ศาลแรงงานกลางส่งคำโต้แย้งของโจทก์ (นางจีรวรรณ ตรีภัทรรังษิกุล) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ว่า พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ หรือไม่

ศาลแรงงานกลางส่งคำโต้แย้งของโจทก์ (นางจีรวรรณ ตรีภัทรรังษิกุล) ในคดีหมายเลขดำที่ ๘๗๕๔/๒๕๔๔ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ว่า พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้อง ข้ออ้างและเหตุผลโดยสรุปของทั้งสองฝ่ายปรากฏในคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ

พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงตามคำขอท้ายฟ้องของผู้ร้อง (โจทก์) นอกจากผู้ร้องจะขอให้ศาลแรงงานกลางเพิกถอนคำสั่งและคำวินิจฉัยของคณะกรรมการอุทธรณ์แล้ว ผู้ร้องยังขอให้จำเลยจ่ายประโยชน์ทดแทนกรณีคลอดบุตรโดยจ่ายค่าคลอดบุตร ๔,๐๐๐ บาท และเงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรร้อยละ ๕๐ ของค่าจ้างที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบที่นายจ้างนำส่งเป็นเวลา ๙๐ วัน พร้อมทั้งดอกเบี้ยของเงินดังกล่าวด้วย เห็นว่า ผู้ร้องจะมีสิทธิได้รับเงินค่าคลอดบุตรและเงินสงเคราะห์ดังกล่าว ก็โดยอาศัยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติไว้ แต่ผู้ร้องอ้างว่าบทบัญญัติทั้งสองมาตราดังกล่าวขัดต่อรัฐธรรมนูญและขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย ดังนั้นหากศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าบทบัญญัติทั้งสองมาตราดังกล่าวต้องตกเป็นอันใช้บังคับมิได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ เพราะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ตามความประสงค์ของผู้ร้องแล้ว ศาลแรงงานกลางก็ไม่อาจอาศัยบทบัญญัติดังกล่าวเพื่อพิจารณาให้เงินค่าคลอดบุตร

และเงินสงเคราะห์การหยุดงานเนื่องจากการคลอดบุตรให้ผู้ร้องตามที่ขอได้ ส่วนความเห็นเกี่ยวกับการคำนวณระยะเวลาตามมาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง ของผู้ร้องกับเจ้าหน้าที่ของจำเลยที่แตกต่างกัน ก็เป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของศาลแรงงานกลางที่จะวินิจฉัยได้อยู่แล้ว การขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยในกรณีนี้ ย่อมเห็นได้ชัดว่าขัดกับเจตนารมณ์ของผู้ร้องในการฟ้องคดี ดังนั้นคำโต้แย้งของผู้ร้องจึงถือได้ว่าไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย

อาศัยอำนาจตามความในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคสอง จึงวินิจฉัยไม่รับเรื่องของผู้ร้องไว้พิจารณา

นายจุมพล ณ สงขลา
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ